

Przegląd Prasy Zagranicznej

TREŚĆ:

1. SPRAWY POLSKIE:

- a/ Sytuacja polityczna i gospodarcza w Polsce.....str.1:
- b/ Stosunki Polsko-Niemieckie..... " 2:
- 3/ Polska-Litwa - Z.S.R.R. " 2:

2. ZAGABOJENIENIA OGOLNE:

- a/ Państwa Bałtyckie..... " 4:
- b/ Dyskusja w sprawie wystąpienia Parkera Gilberta " 4:
- c/ Po mowie Ministra Benesza..... " 5:
- d/ Sytuacja Polityczna w Rumunji..... " 6:

3. NOTY I INFORMACJE:

PRZEGLĄD PRASY ZAGRANICZNEJ.

/ Biuletyn codzienny. /

Nr. 24243.

Warszawa, dn. 29 października 1920

1. SPRAWY POLSKIE.

SYTUACJA POLITYCZNA I GOSPODARCZA W POLSCE.

KREUZ ZEITUNG 26.X: podaje dłuższy artykuł poświęcony polskiej polityce zagranicznej i z przykrością przyznaje, że wynik komisji, która w zrozumieniu dziennika jest miernikiem prestiżu dłużnika, jest dla Polski bardzo korzystny. Wprawdzie wiadomo, że do subskrypcji na bonony pożyczkowe Polski były nieco rozbieżne, można jednak uważać, że grupa finansowa, emitująca pożyczkę, wykupiła tę część bononów, dla których nie było subskrybentów. Taktyka Polski w rokowaniach o pożyczkę odbiega zasadniczo od taktyki doktora Schachta przy rokowaniach w sprawie pożyczki Dawosa. Rząd Polski zrezygnował z kosztownej reklamy, wyrażającej się w kursie emisyjnym, na co pozwolił sobie swego czasu dr. Schacht. Przyznać należy rządowi polskiemu, że jego upór w rokowaniach był uzasadniony i że lepiej ocenił warunki w których łatwiej jest znaleźć subskrybentów aniżeli banki udzielające pożyczki. Wprawdzie Amerykanie zabezpieczyli sobie pewną kontrolę nad finansami polskimi ale właśnie daleko idące kompetencje kontrolera amerykańskiego uprawniają do przypuszczeń, że pewnego dnia Polska naruszy zobowiązania i wysadzi kontrolera amerykańskiego z krętu. Duma narodowa Polaków jest wszak niezwykle, prowadzi ona do nieczytelności, która w danym wypadku skłonić może Amerykę do zastosowania represyj. Przypuszczać należy, że obserwator amerykański nie jedynie raz zmuszony będzie do korzystania z pełnomocnictw co do kontroli polskiej polityki finansowej. Te okoliczności wykazują niezwykle ciężkie warunki pożyczki polskiej, jej gospodarzę niechęć i brak wszelkich gospodarczych zdolności.

KREUZ-ZEITUNG z 26.X: donosi z Warszawy, że w ostatnich dniach odbywają się konferencje pomiędzy poszczególnymi związkami kierunku zachowawczego w celu ustalenia przyszłej polityki przy wyborach. Z naciskiem podkreśla dziennik, że na ostatniej konferencji konserwatyistów brak udziału delegatów stronnictwa chrześcijańsko-narodowego. Program stronnictwa zachowawczego w dziedzinie polityki zagranicznej wyraża się ostro przeciwko nacjonalistycznej tendencji narodowej demokracji.

LITVA z 24.X: w art. wst. pod tytułem "Protokół amerykańskich bankierów w Polsce" omawia warunki uzyskanej przez Polskę pożyczki, przy czym podkreśla, że umowa została podpisana bardzo na czas, gdyż z powodu stale pasywnego bilansu płatniczego, zlotemu zagrażał nowy spadek. Jednakże warunki na podstawie których została zaciągnięta pożyczka nie pozwalają wierzyć w polepszenie sytuacji gospodarczej w Polsce. Autor cytuje krytyczne zapamiętania na pożyczkę "Dziennika Wileńskiego" i "Warszawianki", poczem zaznacza, że szersze warstwy społeczeństwa polskiego nie mają powodów cieszyć się pożyczką, jeszcze i z tego względu, że wraz z nią wzrosło i bez tego duże zadłużenie Polski.

IZWIĘSTWA z 26.X. Kor. warszawski Bratin omawia warunki amerykańskiej pożyczki dla Polski, które w zakończeniu streszcza w następujący sposób: "Należy stwierdzić, że Rząd Polski podpisawszy porozumienie i płaciwszy ogromne procenty/wraz z kurtażem i innymi wydatkami 12%, nie otrzymał ani pieniędzy, ani prawa do zarządzania nimi. Cała polityka znajduje się w dyspozycji amerykańskiego dyktatora finansowego: Narzucenie Polsce systemu złotego; oddanie ceł i dróg żelaznych; zwiększenie opodatkowania, podporządkowanie wszelkich dziedzin systemu gospodarczego interesom banków zagranicznych - oto warunki, które postawili i przeprowadzili amerykańscy Shaylocky. Nie trzeba nawet przypominać, że plan stabilizacyjny wywrze ogromny wpływ na wewnętrzną i zagraniczną politykę Polski.

IZWIĘSTWA z 25.X. piszą, że sens warunków pożyczki amerykańskiej dla Polski polega na wprowadzeniu kontroli finansowej ze strony banków amerykańskich i wyposażeniu kontrolera w takie same kompetencje w sprawie gospodarki polskiej jakie posiada rząd, oraz na stworzeniu arbitrażu zagranicznego pomiędzy kontrolerem amerykańskim a rządem polskim. Część pożyczki przeznaczona na cele policyjne użyta zostanie na potrzeby rolnicze. Wzmocnia to zdaniem pisma, ziemianstwo odłam burżuazji polskiej. Agraryzacja polski odegra wielką rolę w sunkach polsko-niemieckich. Pożyczka amerykańska będzie ułatwiać wzmożenie eksportu przemysłowego z Niemiec do Polski. Jednakże autor przewiduje również napływ kapitałów zagranicznych do przemysłu polskiego, co postawi przed nim zadanie poszukiwania rynków zbytu. Te dążenia będą parły Polskę ku zbliżeniu Z.S.R.R. Autor uważa, że kapitał amerykański zainteresowany jest w pacyfikacji polityki zagranicznej Polski i w zbliżeniu polsko-sowieckim. W ten sposób udzielenie Polsce pożyczki przez Amerykę i wynikające stąd konsekwencje są przeciwwagą angielskich planów agresywnych, w których panują nadzieje, że uda się wyzyskać Polskę jako bramę wypadową przeciwko związkowi sowieckiemu.

PRAWDA z 26.X. W art. pod tytułem "Pod żelazną stopą bankierów amerykańskich" przedstawia w ciemnych barwach warunki pożyczki amerykańskiej dla Polski i wyraża przekonanie, że klasa robotnicza Polski nie przyjmie spokojnie ciężarów wynikających dla niej z tej pożyczki.-

STOSUNKI POLSKO-NIEMIECKIE.

MANCHESTER GUARDIAN z 25.X. Noel Buxton który powrócił niedawno z korytarza polskiego, podkreśla, że "korytarz" stwarza trudności wprost nie do rozwiązania. Najwięksi pacyfiści ze strony polskiej i niemieckiej, m.p. socjaliści przyznają, że narazie niema rozwiązania. Omawiając stosunek Polski do mniejszości niemieckiej autor wskazuje - że postępowanie Polaków wobec szkolnictwa niemieckiego gwałci prawa traktatu o mniejszości jakie Polska podpisała wspólnie z innymi państwami.

DER TAG z 26.X. Kor. z Warszawy pisze, jakoby na zgóry dany znak, prasa polska przynosi długie telegramy z Berlina w sprawie wznowienia niemiecko-polskich rokowań handlowych. W kołach polskich istnieje tendencja wykazania opinii polskiej, że Niemcy za wszelką cenę chcą najszybszego podjęcia rokowań. Prasa polska - pisze dziennik - pomija milczeniem krytyczne i odmowne oświadczenia niemieckiej prasy pracowniczej. Widzi się z tego jasno, że rozpoczęta została planowa akcja zmierzająca do wykazania polskiej opinii publicznej, że Niemcy są już dojrzałe dla przyjęcia postulatów Polski. Nicstety nie można zaprzeczyć faktowi, pisze dziennik, że wywody niemieckiej prasy pracowniczej oddają w tym kierunku poważną usługę dziennikom polskim.

KREUTZZEITUNG I TAGESZEITUNG z 26.X: podają artykuł zwracający się przeciwko projektowi rządu polskiego co do przeniesienia mostu nad Wisłą do Torunia. Dziennik stara się wykazać krzywdę wyrządzoną przez most wschodnim przez uniemożliwienie dostępu tułejszej ludności do Moskwy i uważa, że realizacją projektu polskiego oznaczałaby przerwanie najważniejszej arterji komunikacyjnej pomiędzy Rzeszą a Prusami Wschodnimi. Plan Polski jest zupełnie opracowany. Wątpliwem jest czy uda się Polsce most ten postawić na tak trwałych podstawach jak to dotychczas miało miejsce.

POLSKA - LITWA - Z.S.R.R.

L'INFORMATION z 26.X: zamieszcza artykuł Aucel'a omawiający stosunki polsko-litewskie. Autor pisze, że ani naród litewski ani naród polski nie mają powodu do wzajemnej nieufności. Natomiast Woldemaras przez swoje publiczne układy z Rosją /traktat z 28.IX. 26 r./ i tajne układy z Niemcami sprawia ciągłe zamieszanie. Wnięsiōna obecnie do Ligi Narodów sprawa szkolnictwa mogłaby dać sposobność do zapoznania się bliższego z Litwą. Liga Nar. powinna zbadać, czy traktat z 28 września nie jest w sprzeczności z obowiązkami Litwy jako członka Ligi Narodów. Byłoby może wskazane, aby Genewa wzięła raz na zawsze pod swoją opiekę te państwa, które nie są w stanie zrozumieć jakie mają zobowiązania międzynarodowe. A więc Albanję a na drugim krańcu Europy Litwę.

IZWIESTJA z 26.X: Nawiązując do skarg Litwy na Polskę wnięsiōnych ostatnie dwukrotnie do Ligi Nar. dziennik stwierdza, że coraz częściej przedostają się do prasy światowej, groźne wiadomości o pewnych przygotowaniach Polski, zwróconych przeciwko niezależności Litwy. Konflikt polsko-litewski znów się zaostrzył. Zaostrzenie to wzmożiło te elementy polskich sfer rządzących, które nie wyrzekły się swych planów podboju Litwy w drodze przyłączenia jej w tej czy innej formie do Polski. Pożyczka amerykańska przeznaczona poza stabilizacją waluty na cele agrarne wzmacnia polityczne wpływy kapitału agrarnego. Przyłączenie do Polski rolniczej Litwy staje się w ten sposób częścią planu agraryzacji Polski. Pożyczka Francji i Anglii w tym konflikcie nie budzi wątpliwości co do tego, że konflikt polsko-litewski będzie wyzyskiwany dla nowej presji na Litwę i uzyskania od niej ustępstw. Taką grą wobec agresywnych planów ziemian polskich może przejawiać się w formie starcia wojennego, które nie tylko wysunie zagadnienie niezależności Litwy, lecz również sprawę naruszenia pokoju na Wschodzie Europy. "My już zewczasu, piszą Izwiestja sygnalizujemy to niebezpieczeństwo i wzywamy do czujności wobec niego. Nigdyśmy nie zapomnieli i nie zapominamy, że wzajemne stosunki polityczne na Wschodzie Europy przedstawiają się jako kompleks spraw którego równowaga jest niezwykle chwiejna. Naruszenie tej równowagi w jednej części w sposób nieunikniony pociąga za sobą wstrząs całości.

LA TRIBUNA z 27.X: Otrzymuje wiadomość z Londynu, że układy pomiędzy rządami polskim a rosyjskim wywierają w kołach londyńskich wrażenie raczej pesymistyczne i nie ulega wątpliwości, że postępują one obecnie bardziej niż wolno. Ponadto, atmosfera psychologiczna którą się wytworzyła pomiędzy Polską a Litwą, budzi niepokój w Londynie. Wysokie sōbistości angielskie starają się aby stosunki pomiędzy szczególnymi państwami w Europie Wschodniej polepszyły się, ale to samo skłania je do unikania zobowiązań w Europie, z wyjątkiem Locarno. Dla unysławności angielskich, sytuacja w krajach Europy Wschodniej jest prosto absurdalna i dlatego ani protokół genewski ani jego odmiany nie będą nigdy przyjęte przez rząd brytyjski.

SLOVAK z 27.X: Korespondent z Warszawy pisze, że w stosunkach handlowych polsko-sowieckich, Polska ma bilans pasywny, albowiem wywoziła tylko na 3,5 miliona dolarów a przywoziła z Rosji na 10 milionów dolarów. Sowiecka misja handlowa zapewnia, że w przyszłym roku poczyni w Polsce wielkie zakupy!

DANZIGER LANDES-ZEITUNG z 28.X. zamieszcza szereg uwag charakteryzujących politykę niemiecką wobec Litwy i Polski: Między innymi cytowany dziennik oświadcza: upór małej Litwy w sprawie wileńskiej jest zrozumiały, gdyż Litwa rozumie wartość tego obszaru ziemi, któryj dziś przerywa połączenie między Niemcami a Rosją przez terytorjum Litwy: Cała przyszłość Litwy jako państwa samodzielnego jest jednak nierozdzielnie związana z rolą łącznika między temi dwoma mocarstwami. Do tego zadania jednak musi Litwa posiadać Wilno. To też Kowno prowadzić może swą politykę tylko w jednym kierunku bez względu na to, kto na Litwie dzierży władzę: W tej dziedzinie nawet Liga Narodów nie będzie w stanie wprowadzić jakichś zmian: Liga Narodów może rozwiązać problem szkolny, ale sprawy Wileńszczyzny nie zakatwi już z tego względu, że jeden z czynników zainteresowany najbardziej w utrzymaniu jej jętrzącej i ryj na ciele Europy t.j. Rosja nie należy do Ligi Narodów.

2. ZAGADNIENIA OGÓLNE.

PAŃSTWA BAŁTYCKIE.

GERMANIA z 25.X: W art.wst. pisze korespondent z Tallina o możliwościach bloku bałtyckiego: Blik bałtycki, pisze korespondent, który według autorów miałyby objąć Łotwę, Litwę i Estonję, jest zagadnieniem które daleko poza granicami tych krajów jest roztrząsaną z największą uwagą; podkreśla znaczenie wpływów Anglii i Rosji oraz zwrot mowy Aekela, że usunięcie Polski od takiego bloku nie leży w interesie tegoż i wogóle Łocarno wschodnie bez Polski nie jest do pomyślenia: Poważną trudność do urzeczywistnienia bloku stanowi sprawa polsko-litewski i korespondent zaznacza, że w prasie estońskiej odzywają się głosy przeciwko Polsce ale na dowód przytacza niemiecki "Revaler Bote".

KÖNIGSBERGER HRT.Ztg. 26.X. pisze o konferencjach gospodarczych państw bałtyckich: Podając przyczyny, które dotychczas stały na przeszkodzie porozumienia się państw bałtyckich w sprawach gospodarczych, przedstawia ostatecznie ich prośby i dążności w tym kierunku: Z ostatecznej konferencji odbytej w Rydze podaje najważniejszą jej postanowienia, dodając, że względy polityczne grały pierwszą rolę na tej konferencji i że przyszła konferencja nie przyniesie rozstrzygnięcia, chociaż uznaje je za ważny symptom w życiu tych państw.

IZWIESTIA z 26.X: Agencja Tassa donosi z Rewla o wywiadzie udzielonym prasie przez Ministra spraw wewnętrznych w sprawie działalności monarchistów: Minister oświadczył, że rząd nie będzie tolerował wystąpienia prowokacyjnych, które mogą pociągnąć za sobą trudności w polityce zagranicznej Estonji: Pevalcht, wyjaśnia, że niedawno odbyła się konferencja monarchistów państw bałtyckich w Rydze, na której omawiano sprawę oderwania Ukrainy od Z.S.R.R. i wciągnięcia do walki z Rosją sowiecką postać karelskich.

DYSKUSJA W SPRAWIE WYSTĄPIENIA PARKERA GILBERTA.

THE DAILY TELEGRAPH 26.X: Kor.dypl. pisze, że ścisłe wypełnianie zobowiązań reparacyjnych przez Niemcy nie może być kwestją obojętną

dla Anglików. Tak samo nie może być obojętny taki rozwój wypadków, któryby zagroził uniemożliwieniem poczynienia tych spłat. Właśnie na taki niepożądany rozwój zwrócił uwagę Parker Gilbert.

LE MATIN z 27.X: zamieszcza art. Zauberweina w którym autor pisze, że Niemcy są na drodze do zupełnego odrodzenia i że w ciągu kilku lat mogą dojść do dawnego swego rozkwitu o ile nie będą się angażowały w ryzykowne przedsięwzięcia. Pewne koła bankierów niemieckich wniósł w opinię publiczną, że pożyczki prywatne mogą uzyskać pierwszeństwo przed należnościami z planu Dawosa. Wobec tego Niemcy zadłużyły się w Ameryce na przeszło 6 miliardów marek i będą chciały w pewnym momencie zaprzestać płacenia należności z planu Dawosa, lub też obniżyć roczne spłaty albo zgółą poprzestać jedynie na dostawach towarów. Nie jest to wprawdzie polityka rządu niemieckiego, ani tembardziej ministra Stresemanna; nie należy jednak lekceważyć jej znaczenia gdyż ważne są z przeszłości liczne wypadki wielki przemysł i sfery bankowe działające w ścisłym porozumieniu okazały się silniejsze od rządu.

LE MATIN z 26.X: donosi, z Düsseldorfu, że Minister Koch oświadczył na zebraniu nacjonalistów, że rząd niemiecki był w możności pokryć dotychczas należności z planu Dawosa tylko dzięki kredytom zagranicznym.

L'ACTION FRANÇAISE 25.X; pisze w związku z wystąpieniem Parkera Gilberta, że właściwie nie wierzyciele wojenni Niemiec, lecz niestraszeni wierzyciele obecni powinni być zaniepokojeni z powodu nadmiernego zadłużenia się przez Niemców. W razie gdyby kiedyś nie były w możności pokryć wszystkich swoich zobowiązań, wierzyciele poszczególni musieliby usunąć się na plan dalszy, gdyż Niemcy muszą przede wszystkim zapłacić odszkodowania wojenne. Właściwie więc Parker Gilbert powinien byłby stosować swój memoriał oszczędzawczy raczej pod adresem tych wierzycieli ani rządu niemieckiego.

PRASA AMERYKANSKA podaje jedynie faktyczny stan sprawy w związku z wystąpieniem Parkera Gilberta, przychylny raczej dla P. Gilberta ale naogół unikając komentarzy które mogłyby poważnie zaniepokoić posiadaczy obligacyj niemieckich. Wśród nielicznych artykułów jedynie Chicago Daily Tribune wskazuje na brak złej wiary Niemiec dopóki płacą swe zobowiązania. Trudno było przypuszczać ażeby naród niemiecki na stałe poddał się dyktatowi cudzoziemca działającego w interesach cudzoziemców. Rząd każdego demokratycznego państwa godzący się na taki stan rzeczy zostałby obalony. Trzeba stąd wyciągnąć na przyszłość naukę, że obecność obserwatora jest słabą gwarancją dla inwestatorów, działającą tylko do tej chwili, gdy przestaje być dogodny dla narodu, który w imię chwilowej konieczności politycznej poświęcił swoją dumę.

VOSSISCH Ztg. z 26.X: pisze na czele, że list Parkera Gilberta był zamówiony przez ministra finansów dra Köhlera a prasa prawicowa a więc rządowa dopetrza się, że Gilbert miesza się do wewnętrznych spraw Niemiec. "Ten niespodziewany fakt, pisze dziennik, został także potwierdzony przez koła rządowe i jest tem motywowany, że potrzebne było pisemne memorandum obejmujące ustaloną już zasadę i takie które jeszcze mają być omówione. Pismo wskazuje na potrzebę traktowania sprawy odszkodowań w porozumieniu między ministerstwami finansów i spraw zagranicznych.

PO NOWIE MINISTRA BENESZA.

NEUE FREIE PRESSE, z 27.X: pisze z powodu nowy ministra Benesza, że nie całkiem zamyka on drogę do rewizji traktatów i podchwytuje ją

te słowa i poraż pierwszy stwierdzi, że traktaty pokojowe są niesprawiedliwe i mogłyby być poprawione. Minister Benes podkreśla wyraźnie, że sposób w jaki żąda się obecnie rewizji traktatów nie może dać żadnego wyniku, gdyż ta kampanja polega na terrorem międzynarodowym i nie należy zapominać, że po rewizji stosunki powstałyby nowe niesprawiedliwości. Pismo zaznacza, że wprawdzie minister Benes wskazuje jako jedyny środek poprawy stosunków w obecnych granicach - ale w państwie Austro-Węgierskim i w większe wygody dla mniejszości niż obecnie w państwach sławnych.

DEUTSCHE TAGES Ztg. z 27.X. pisze, że Benes który w ostatnich miesiącach zachowywał się cicho, wygłosił obecnie wielką mowę polityczną w której zwalcza dążności do rewizji traktatów. Dziennik przypomina, że w czasie konferencji pokojowej trzeba było silnego wpływu Francji by skłonić Czechów do zatrzymania okręgu Chebu i Benes wogóle dążył do tego aby tereny zamieszane przez Niemców do Czech nie przyłączać i w ten sposób państwo Czeskiego nie obciążać. Obecnie twierdzi, że podtrzymanie tego stanu potrzebny jest dla pokoju. Autor w końcu ostro podkreśla niesprawiedliwość traktatów i zaznacza, że tylko naprawienie zła przez nie wyrządzonego tak pod względem terytorjalnym jak w innych dziedzinach, może stworzyć stałą podstawę pokoju. Muszą rozbić się także usiłowania utrwalenia obecnego stanu przy pomocy protokołu genewskiego o solidarność tych państw, które nigdy nie zgodzą się na takie rozwiązania tak ze względu swoją przyszłość jak i na swój honor.

SYTUACJA POLITYCZNA W BULGARIJI.

IL MESSAGGERO 26.X. drukuje korespondencję o sytuacji w Bukarescie. W stolicy panuje zupełny spokój, jednakże położenie nie jest się zupełnie pewne. Pomimo zapewnień przeciwnik ze strony państwowej, opozycja nie zaprzestaje walki przeciwko rządowi. W dalszym ciągu korespondent pisze o aresztowaniu Manoiloscu, z nim już z telegramu.

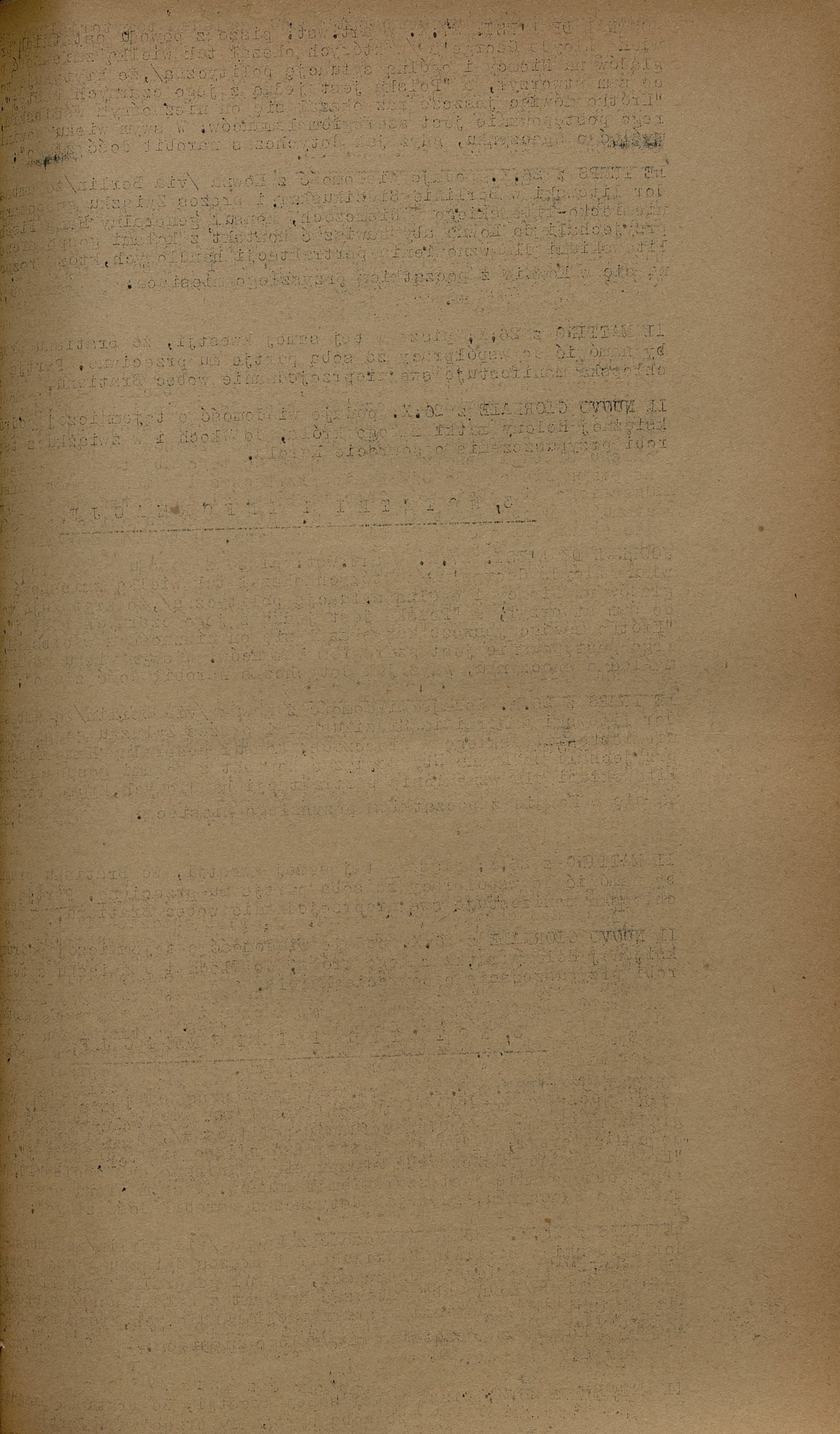
IL MATTINO z 26.X. pisze w tej samej kwestji, że Bratianu pragnie by namówić do współpracy ze sobą partje mu przeciwno. Partja chłopska manifestuje swe nieprzejednanie wobec Bratianu.

IL NUOVO GIORNALE z 26.X. podaje wiadomość o tajemniczej podróży księżnej Heleny matki naszego króla, do Włoch i w związku z tem robi przypuszczenie o powrocie Karola.

3. NOTATKI I INFORMACJE.

JOURNAL DE L'EST. 27.X. w art. wst. pisze z powodu ostatnich przemówień Lloyd'a George'a /w których okazał tak wielką zmienność poglądów na Włochy i ogólną sytuację polityczną/, że krytykuje to, co sam stworzył, a "Polska jest jedną z jego czarnych bestyj". "Krótko mówiąc jeszcze raz okazał się on nieczłowiecznym wścibskim, którego postępowanie jest szeregiem łamania. W swym wieku powinien myśleć o spoczynku, gdyż jak dotychczas narobił dość złego".

LE TEMPS z 26.X. podaje wiadomość z Kowna /via Berlin/ że ambasador litewski w Berlinie Sidzikuskar i prezes Związku gospodarczo-niemiecko-litewskiego w Niemczech, konsul generalny Hans Fischer przyjechali do Kowna aby nawiązać kontakt z kołami gospodarczo-litewskimi dla wznowienia pertraktacji handlowych, które rozpoczęły się w Kownie z początkiem przyszłego miesiąca.

IZWIESTJA z 25.X. piszą, że francuska prasa prawićowa rozpoczęła kampanję przeciwko swemu nowemu przedstawicielowi Z.S.R.R. w Paryżu p. Dowgaleskiemu. Świadczy to, zdaniem autora, że kampanja, prowadzona przeciwko p. Rakowskiemu nie miała na celu jego osoby, lecz dążyła do wywołania zerwania między Z.S.R.R. i Francją.

IZWIESTJA z 26.X. Tass donosi z Teheranu, że dnia 23 b.m. Parlament perski ratyfikował 79 głosami przy 10 wstrzymujących się od głosów porozumienie celne sowiecko-perskie i porozumienie w sprawie rybołówstwa.

IBIDEM. Agencja Tassa donosi, z Tokio: W związku z przybyciem do Japonji delegacji gospodarczej sowieckiego Dalekiego Wschodu, oraz wyjazdu znanego przemysłowca japońskiego p. Kuhara i Vicehrabię Goto do Z.S.R.R., nacjonalistyczna "Nici-Nici" pisze, że mimo trudności politycznych i finansowych związek sowiecki osiągnął znaczną stabilizację. Pokojowe tendencje rządu sowieckiego i jego dążenie do uprzemysłowienia kraju stwarzają świetne widoki przyjaźni sowiecko-japońskiej.

IBIDEM podają mowę prokuratora i obrońców w procesie szpiegów angielskich. Prokurator uważa, Anglię za głównego oskarżonego i szeroko rozwodzi się na temat stosunków angielsko-sowieckich. Jako kłopotliwa akcja szpiegowskiej prokurator wymienia angielskiego kapitana Royli, który przed wyjazdem do Z.S.R.R. miał konferencję z członkiem rządu angielskiego. Prokurator zrzuca również przedstawicielom dyplomatycznym Anglii w Z.S.R.R., że byli oni organizatorami akcji szpiegowskiej i terrorystycznej na terenie związku sowieckiego.

PRAWDA z 25.X. Donosi o wyroku śmierci, wydanym na Włodysławo i Cyryla Prowe oraz Korołanowa, oskarżonych o szpiegowstwo na rzecz Anglii.

BERLINER TAGEBLATT 28.X. Korosp. z Pragi pisze, że na posiedzeniu Komisji spraw Zagr. Senatu min. Benesz w odpowiedzi na zapytania, przytoczył historję depeesz sowieckich z 1920 r., w których znajdują się nazwisko Gajdy oraz z których wynika stosunek tegoż do Sowietów. Benesz zapowiedział, że wkrótce depeesz mają być ogłoszone.

GERMANIA 27.X. w art. wst. p.t. "Węgry - Polska - Francja" omawia sytuację w Środkowej Europie i stosunek Francji do tejże. Autor dowodzi, że Węgry podnieśli sprawę ewent. kooperacji polsko-węgierskiej, aby odciągnąć Francję o jej orientacji ku Czechosłowacji i to ię się częściowo udało. Obecnie można mówić o pewnych usiłowaniach francuskich aby nawiązać stosunki między Paryżem a Budapesztem, który znajdował się pod wpływami angielskimi. Autor powołuje się na książkę Mouric'go "Wypadki niecodziennie". Czy Czechosłowacja zapłaciłaby koszty trójkąta Paryż-Budapeszt-Warszawa, pytanie jest otwarte.

